

Művészeti Díj

„Sehol a világon nem foglalkoznak ilyen intenzitással a kortárs művek taníthatóságával...”

„Az Aegon-díjhoz kapcsolódó tananyagfejlesztések eredményeként közel hatvan kortárs irodalmi alkotásról készültek tanárokat és diákokat egyaránt segítő oktatási segédanyagok, óravázlatok. A **Magyartanárok Egyesülete** és a **Magyar Irodalomtörténeti Társaság irodalomtanárai** olyan módszertani útmutatókat, elemzési, értelmezési szempontokat gyűjtöttek, amelyek segítségével a kortárs irodalmi művek könnyebben olvashatók, sikeresebben értelmezhetőek.

Ma sehol a világon nem foglalkoznak ilyen intenzitással a kortárs művek taníthatóságával, hiszen nem csupán a díjnyertes alkotás kap nagyobb publicitást, hanem egy-egy esztendőben a 10 legérdekesebb, az iskolai irodalomtanításban joggal beemelhető szövegekről is készültek, készülnek majd a jövőben is tanítást és megértést segítő oktatási segédanyagok.

A jelenleg elérhető óravázlatok két szempontból is újszerűek. Egyrészt konkrét munkatervet kínálnak egy-egy szöveg feldolgozására, másrészt az egyes szövegértelmezési, szöveg-elemzési szempontok, tanítási módszerek mintegy adatbázisként más szövegekkel való foglalkozáskor is használhatók.

Az értő olvasóvá nevelés útja az élményeken át vezet, azért az óravázlatok szerzői (maguk is gyakorló tanárok:) olyan ötleteket, a hagyományos és digitális eszközök használatával segített, megoldási javaslatokat gyűjtöttek csokorba, amely tanári is diák kincsestárként az iskolai munkában, az érettségire való felkészülésben, de akár a későbbi időkbën is értékadó és értékteremtő szerepet tölthet be az olvasók életében.”

Diószegi Endre
az **Ady Endre Gimnázium tanára**

„A magyaróra nem poros múzeum”
„Ahhoz, hogy érezzük, a magyaróra nem poros múzeum, hogy az irodalom nem valami régi, elévült dolog, **ki kell nyitni az osztályterem ajtaját a kortársak előtt** is. Nem árt, hanem használ a klasszikusoknak is, ha az újak párbeszédbe lépnek velük, régi-ekkel. **Nagy felelősség és izgalom egy kortárs művet órákészre csomagolni.** Nyilvánvaló, hogy a díjazott vagy befutólistás könyvek némelyike értékei ellenére nem, vagy csak egyes részeiben esélyes az órai feldolgozásra. A tananyagcsomagok készítőinek ezért mindig meg kellett találniuk a műveknek azt a csücskét, aminél fogva behozhatók a tanterembe. Részleteket, szempontokat, párhuzamokat és

tevékenységeket kerestünk, interaktív eljárásokat. Igénybe vettük a digitális eszközöket, a PPT-t, a Prezit, a Swayt is. Az „óravázlatok” az adott művekről megjelent legjobb kritikákra épülnek, de tanárszerzőik – már csak lehetőségeik és kényszereik miatt is – sokszor mélyebbre ástak a művekben, mint a kritikusok. Lehetetlen a *Világlo* részleteket vagy a *Báró Wenckheimet* bevenni az órára, tehát **lehetetlent kellett megkísérlni.**

Részleteket kellett választani: a Nádas-regényből zseniális figurapárokot, a Krasznahorkai-könyvből krimi és kabarét. Grecsóval, Dragománnal, Spiróval, Kun Árpáddal, Péterffy Gergellyel, Kis Tibor Noéval, Tompa Andreával, Szécsi Noémivel, Szilasi *A harmadik hídjával*, Kemény és Rakovszky lírájával, Térey drámájával vagy éppen Szvoren novelláival könnyebb volt a tananyagkészítők dolga. Bár azt hiszem, ha egy mindenre elszánt kolléga kinyitja, letölti a Barnás Ferenc *Másik halál* vagy Németh Gábor *A mormota álma* című regényéről készült tananyagokat, meg fog lepődni, hogy talán, amit a csomagocskák megismerése előtt képtelenségnek tartott, mégsem az. Beférnek az ajtón.”

Arató László
az **ELTE Radnóti Miklós Gimnázium tanára**